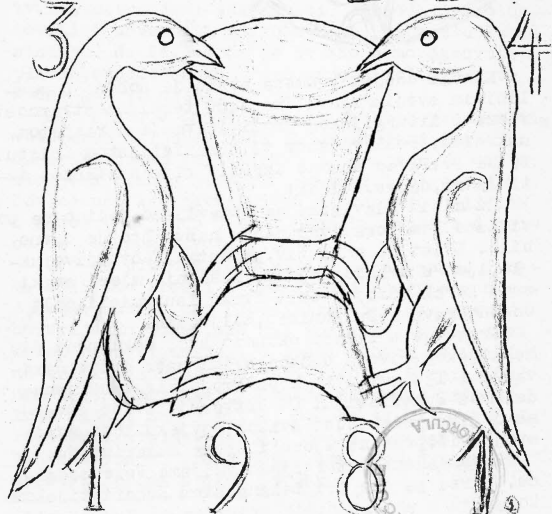

1987

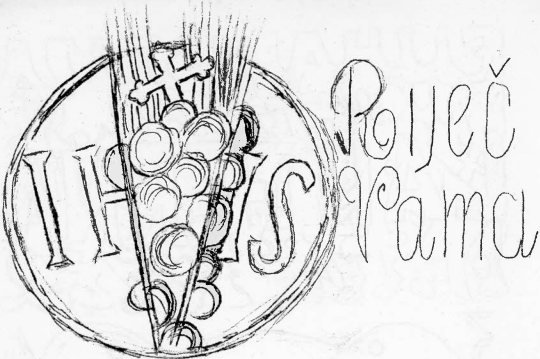

LANTERNA SV. MARKA

EUKARISTIA
 LANTERNA

Pr. 189/81

Minuli odsjek vremena nosio je sobom u različitim svojim slavljinama našu temeljnu stvarnost vjere i liturgijskog proživljavanja u raspetom, uskrsnom, proslavljenom tj. Euharistijskom Kristu. To bi sv. Pavao snažno izrazio riječima: Krist isti jučer, danas, uvijek!

Ma našim slavljinama ne obnavljamo jedino na po- vijesno komemorativni način nešto što je davno bilo. Krist je nama živ, prisutan, neotuđivo uklopljen u svakidašnjicu. Kršćanin mjeri svaki svoj korak mišlju: dali ovako Isus misli; dali On odobrava našu pomisao, želju, čin.

Krist je u stvari okrunio svoj zaključni dio zemaljskog života dajući svima uzor žrtve, davanja i ljubavi i to kroz svoj križ i uskrsnuće, kroz Euharistiju. On ostvaruje svoju stvarnu i živu prisutnost svakom čovjeku koji nosi svoj križ, predanu vjeru i uzima Euharistiju.

Korčulansko liturgijsko vrijeme Vele sedmi- ce, Uskrsa pa ono pri Dekanatskom Euharistijskom kongresu u sklopu općih priprema za Euh. slavlja

u svijetu i u domovini, imalo je vjernički zbor molitve i razmišljanja. Bijasmo svi s tim zado- voljni. Bili su to vjerski skupovi i časovi u kojima smo polagali račun našeg vjerovanja i svjedočenja što mislimo o Kristu i što nam On go- vori i znači u blagovanju njegovog tijela kroz riječ i Euharistiju.

Uzevši u obzir naše mogućnosti možemo u oba momenta biti veoma zadovoljni. Brojni skupovi kršćana naše zajednice pa onaj kongresni skup kršćana sa cijelog Otoka iznijeli su pradjedov- sku nam vjeru i naše prijanjanje uz Euharistiju.

To su pokazala i Župaka trodnevlja kroz molitvu, razmatranje i svečanosti. Nastojali smo ob- noviti i učvrstiti vjeru u Misu, Pričest: u Euh- aristiju. Ne želimo da je to bio samo časoviti plamen, svjedočansko prijanjanje, a potom da sve bude- gotovo ništa!

Ako postoje snage i energije koje pokreću ži- vote, srca i ljude- onda ih mi kršćani imamo u Euharistijskom Kristu. Sve je u njemu. Pitajte stoljeća otkuda herojsk svetost, ljubav, duh i čovječnost kao potvrđivanje nutarnje veličine i zanos. Zapišite o tomu junačke majke i dječi- cu iz običnog života...

Ove se pitanje postavlja i nama danas. I na- ma koji smo prošli i proživjeli Kongresna doga- đanja. Bio bi sav uloženi trud i zanos gotovo bezvrijedan posao, ako nas Euharistija kao živi Krist raspeti, uskrsli i proslavljeni ne prati i ne uči kršćanskoj mudrosti života. Ukratko, On nam daje snagu nasljeđivanja životnog primjera kroz milost Euharistije. Ona se ne dijeli od K- ristove žrtve, življenja, ljubavi, praštanja, davi- vanja u odnosu prema Ocu, prema sebi, drugima i društvu: prema svakom čovjeku.

Ako nas drugi ne raspoznavaju po zasebnosti koja izvire iz našeg jedinstva s Kristom i sa svima ljudima- onda mi nismo produljeni Krist, nismo njegova i naša Euharistija.

Tko bi mogao izbrojiti sve milosti primljene ovih prošlih svetih dana? Ali možemo sve to i proigrati od početka do kraja. Bitno je odazvati se i nadalje ne suradnju s Njime. Neumitno Ga nositi uvijek i svagdje. Jedino tako će nas preodgajati na ostvarenju Blage vijesti, s ciljem prenositi Isusa Krista braći koja Ga ne poznaju pa Ga i ne priznaju.

Utvrdimo:

Krist ostaje u Euharistiji - Crkva živi po Euharistiji - kršćanin se spašava kroz Euharistiju. Prema tomu odgovori Kristu i sebi na pitanje:

Živiš li sa Euharistijom i hoćeš li se spasiti po primanju ovog uzvišenog Dara? Velika je mogućnost pred tobom: nedjeljom sudjelovati u Misi i često primati Presvetu Euharistiju.

Ako je ovo tvoj program za budućnost onda si u Kristu i s Kristom sada i bit ćeš uvijek.

naš se o. Biskup vratio

Prošlih dana vratio nam se iz Lourdes-a naš Nadpastir i Otac Dr Severin Msgr Pernek, dubrov. biskup. Njegovo zdravlje još nije sasvim restituirano. Nadamo se da će Gospodin to i u potpunosti učiniti zagovorom Prebl. Djevice i po našim sveopćim molitvama.

I dok puno zdravlje želimo svom Ocu-Biskupu, dotle vas pozivljemo da i nadalje prinosite molitve Bogu za njegovo puno ozdravljenje.

OVO JE DAN ŠTO GA UČINI GOS

Raspjevale se ruže, tulipani, oleandre, zamirisala kadulja i vrijesovi. Plavetnilo Jadrana u ruhu svečanom prihvaća pružene ruke obala punih milja; ljubi ih Sunce ranih svanuća, a sutoni donose pozdrav daljina. U njima čujemo glasove onih koji morem plove ili u tuđini rade, e da djeci njihovoj život bolji bude, za lijepe vedre dane.

U tom ozračju danas, Kriste, srca sviju radosno se sire. Duh naš klanja se Tebi, EUHARISTIJSKOM svom Bogu! Ušatorio si se među nama da nam kora Zemlje i naši putovi budu mekši da nam putnja osmislenija bude, a usponi postanu manje teški... S pravom kličemo s Psalmistom: "Ovo je dan što ga učini Gospodin!" Rodujmo se, nek kliču naša srca: k nama se svratila sreća! - Posjedujemo otajstvenu ljubav BOGA-ČOVJEKA koji divan način nadije, da u prilici KRUHA i VINA trajno kod nas ostane.

Radošću pozdravljamo ljubljenog nam Oca biskupa Celestina, duku dominikanskoga Reda, koji nam predstavlja našeg trpećeg biskupa Ordinarija Oca Severina- sigurno duhom prisutna

Primamo raširenih ruku
svećenstvo našeg i susjednih dekanata,
osobito one na grudi ovoj odnjihane
gdje rodiš se sve njihove mladenačke nađe.

- Pozdravljamo i sve časne sestre,
oličenje ljubavi i žrtve!

- Pozdravljamo i sve pobožne duše
koje čuše Kristov zov...

i u njemu odjek vjere naroda svog!

A Ti, o VELIKI BOŽE,
otajstveno sakrit u liku HOSTIJE MALE,
Ti bogatstvo naše najveće,
što Nebo ga zemlji dađe! Ti, Snago naša,
koji i kad tonemo, božanski djeluješ
i činiš "da se nadamo proti svake nade":

dađ, o DOBRI, avima nama
za život dovoljno snage.

Kriste, nek plamen vjere svete
u uljenicama naših grudi svijetli,-
a obzorjem cijeloga svijeta
golubice ljubavi i mira leti!-

Sada, o Blagi i Milostivi Bože,
kad prodješ ulicama drevnim našega grada,
učini da srca sva ljubavi Tvojoj se otvore,
da eterom odjekne trokratni:

Slava! Slava! Slava!

Pokučaj i tamo gdje možda će
vrata zatvorena biti...

Kriste, počkačaj malo,
nemoj otići!-

Svi su oni Tvoja djeca,
i jednoga dana, da jednoga dana,
kad popeo se srdaca vjetar raznese...
rasplamtit će se zapretani vjere plamen.

KRISTE, - tako neka bude! A M E N !

Korčula, 21. lipnja 1981.

s.A.P.

Na Dekanatskom sastanku u Blatu 24. IX '80.
zaključeno je da se u okviru ovogodišnjih Euhari-
stijskih proslava u svijetu i domovini održi
takav Kongres i našeg dekanata i to u Korčuli
21. lipnja '81. Od tada počinju po svim otočkim
župama raznovrsne i brojne pripreme da bi se Kon-
gres dolično odvijao i postigao svoj osnovni cilj:
Euharistijsku obnovu i budjenje, okupljanje oko
Kristovog stola u zajedništvu molitve i blago-
vanja. Uz brojne organizaciono-tehničke proble-
me, stotine pisama, obavijesti i sl. osobita pozor-
nost posvećena je duhovnoj, molitvenoj pripremi.

Vjernici, redovnice i svećenici molili su za-
jednički i osobno na nakanu Kongresa. Mnogi su
prikazivali posebne žrtve, odricanja i dobra dje-
la. Najmladji svih župa pripremali su se za Pr-
vu Pričest koja će se svuda obaviti u kongresne
dane.

Tjedan dana pred početak slavlja Katedrala i
trg oko nje počeli su dobijati nov izgled, odije-

vati posebno, sjećano ruho: trg je nadkriljen zastavicama. Na njegovom ulazu pred crkvom Gospojine je veliki slavluk okičen zelenilom s natpisom: **BLAGO POZVANIMA NA GOZBU JACANJEČEVU S KRISTOM U ŽIVOTU-S KRISTOM U VJEČNOSTI.**

Glavni portal katedrale krase zeleni vijenci i natpis: **KRISTU EUHARISTIJSKOM DOGIMO, POKLONIMO SE.**

U crkvi Gospojine uredjena je izložba fotografija, plakata i drugih dokumenata i uspomena Euh. dekanatskog kongresa održanog u Korčuli 1932. god.

Osobito je bila ukrašena unutrašnjost katedrale. Osim uobičajenog crvenog damasta na ciboriju, kornim klupama i biforama galerija, svi stupovi obavijeni su lorvor vijencima, oltari ukrašeni zelenilom i cvijećem. Oltar Sakramenta uredjen je kao u Veloj sedmici za 40-satno klanjanje - pun srebrnih svijetljaka, svijetla i bijelog cvijeća. Simbol kongresa: starokršćanski reljef dvaju golubova koji piju iz kaleža, ukrašavao je ciborij i slavluk. (Taj dragocjeni reljef od istarskog kamena ugradjen je u pokretni tabernakul, a djelo je iz XI st.)

Katedrala i trg naviještaju svečanost i slavlje koje se u Korčuli priprema.

početak

Na dan Tijelova, u četvrtak 18. lipnja, počela je neposredna duhovna priprema kongresa: molitvena Trodnevlje po svim župama dekanata.

U Korčuli trodnevlje su predvodila dva naša mlada svećenika: don Luka Depolo i don Frane Marčić župnik iz Ponikava na Pelješcu. Svečano i značajno bijaše prve večeri. Na srodini crkve nalazio se veliki, bijelim stolnjakom prostri stol na kojem su bili velik domaći kruh i košarica krušičica, pšenica, čokot loze, vrševi vina, hostije i misno vino. Nedaleko, podno Raspela, osvijetljeni plemičkom uljanice, postavljeni su alati s kojima naš

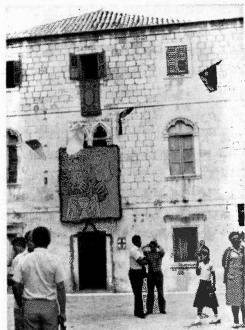
čovjek stoljećima priskrbbljuje sebi i svojoj obitelji kruh i vino, svakodnevn život: motika zemljoradnika, mreža ribara, čekić i dlijeto kamenara, blanja, "ašun" i kutnik brodograditelja. Povezanost ovih dvaju stolova rjeđitija je od svakog drugog simbola. Bez rada nema kruha svakidašnjeg. Bez časnog života nema ni Euharistijskog blagovanja i zajedništva s Kristom.

O ovome su u liturgiji riječi naizmjenice svjedočila oba svećenika. Umjesto klasičnih propovijedi o kruhu kao izvoru zajedništva govorile su i dvije sestre dominikanke: s. Andjelika pričajući kako se u korčulanskoj sestarskoj zajednici nekada mijesio, pripremao i čuvao kruh; a zatim jedna mlada sestra iznoseći kako se u toj zajednici kruh danas čijeni.

Oko stola s kruhom bili su uz svećenike i propovjednici koji su na Prikazanje prinijeli kao svoj dar i dar župske zajednice kruh i vino. Molitvu vjernika su pojedinačno izgovarali brojni članovi zajednice moleći za poštivanje rada, radnika, kruha i vina, za jačanje zajedništva po Euharistiji. Protkana prigodnom pjesmom, razmišljanjem i molitvom Misa je završila pričešću pod obje Prilike većine prisutnih. U dva duga niza pristupali su Korčulani Stolu Gospodnjem da u zajednici blaguju Tijelo i Krv Njegovu. Svečanost je završena klanjanjem Euharistiji na oltaru Sakramenta.

Da bismo kao zajednica još snažnije osjetili vezu kojom nas u jedno povezuje Ljubav Kristova pozvali su naš svećenici da nakon Euharistije pristupimo prostornom stolu i podijelimo kruh i vino u gozbi bratske ljubavi-agape kao nekada prvi kršćani. I dok su don Frano i don Luka "lomili" kruh na licima se odražavalo doživljavanje ovog časa.

**EUHARISTIJSKI KONGRES U KORČULI
18 - 21 VI 1981.**

II. dan

- 11 -

Druga večeri, petak 19. lipnja, bila je posvećena razmatranju Muke Kristove po kojoj smo spašeni i otkupljeni te pozvani Euharistijskom stolu. U polumračnoj crkvi stajalo je na sredini Raspetlo osvijetljeno uljanicom. Uz križ don Luka i don Frano, dok je don Ivo s ministrantima predvodio Put Križa od postaje do postaje, uokolo katedrale. Razmatrali smo Kristovu muku. Naizmjenice su govorili don Luka i don Frano, u dubokoj tišini i uz plamsanje svijeća u rukama svih prisutnih. Svaka njihova riječ bila je proživljena, istinita i pogadjala je srž problema. Riječi su bile škrte, malobrojne, a misli su navirale bujicom. Stoga se molitva vjernika izgovorena od mnogih obraćala i odnosila na one koji griješe, pate, kojima je potrebna naša pomoć i ljubav. Između pojedinih zaziva svi smo zajedno pjevali:

GOSPODINE POMOZI NAM, DA SE VIŠE LJUBIMO, GOSPODINE POMOZI NAM DA TE VIŠE LJUBIMO!

Ponovo je večer završena Klanjanjem Euharistiji.

III. dan

U subotu 20. lipnja, večernje razmišljanje bilo je priprava za Isповijed-pokorničko slavlje. Deset gorućih svijeća pred oltarom označavalo je deset Zapovijedi. Razmišljajući o grijesima protiv svake od njih gasilo se svjetlo jedne po jedne. Da bi svjetlo Božjih zapovijedi nanovo zasjalo, da bi u nama zasjalo svjetlo Kristovo, pristupili su mnogi na prvom mjestu prvopričesnici sakramentu Isповijedi. Dok su petorica svećenika ispovijedala staro i mlado, s. Martina dominikanka predmolila je kronicu u čast Gospi koju se te večeri osobito spominjalo i zazivalo. Prvopričesnici su izrekli svoje molitve za ovaj veliki dan

njihovog pristupanja k sakramentu Oproštenja. Molili su za roditelje, prijatelje, sve potrebne klicući s cijelom zajednicom: GOSPODINE POMOZI NAM DA SE VIŠE LJUBIMO, GOSPODINE POMOZI NAM DA TE VIŠE LJUBIMO! Na Prikezanje pri-rijeli su svoje simboličke darove: bijelu haljinu, svijeću, skromnu uštedjevinu za siromahe, zastavice, slatkiše. Umjesto propovijedi svjedočenje, molitva i pjesma, a na kraju opet zajednički poklon Euharistiji obavljen u radosti, pomirenja s Bogom i braćom.

prva pričest

Nedjeljno - blagdansko jutro osvanulo je vedro i blistavo. Dva deset i jedno dijete iz naše zajednice pristupiti će danas prvi put Euharistijskom Stolu: svake godine to je svečani, radosti dan župe. Danas je to na posebni način jer njime započinje naš Euharistijski kongres:

PUSTITI MALENE K MENI - rekao je Gospodin i evo danas roditelji i svi mi u veselju do-vođimo Mu ih kao naš najdragocjeniji dar.

Procesiija "bijelih" djevojčica i dječaka praće-na roditeljima i prijateljima, pozdravljena pljeskom i posuta cvijećem ulazi svečano u Katedralu i tu počinje njihova prva zajednička Euharistijska gozba. Pozdravi, dječji pjesme, obnova Krsnog zavjeta sa simboličnim polijevanjem vodom, obećanja i recitacije uvode prisutne i djecu do najvažnijeg trenutka: blagovanja Tijela Kristova.

Nakon Mise na trgu se razvilo pravo obiteljsko slavlje: roditelji prvopričesnika pripremili su mnogo slatkiša i raznovrsnih kolača s kojima časte sve prisutne, domaće i strance. Ovi posljednji zadivljeni svime što su već do tada vidjeli u dupke punoj crkvi, sada se još više čude da su i oni pozvani i uklopljeni u ovo opće veselje.

Najradosnija su djeca i roditelji. Primažu čestitke, raduju se s najbližima, sa svima. Don Marko - vjeroučitelj, visok i tanak kao čempres svuda dospijeva, svakome se nasmije, dobaci lijepu riječ, dosjetku; a djeca ga zovu, potežu za reverendu, roditelji zahvaljuju.

triumf

Glavna svečanost a ujedno završna, Euharistij-skog kongresa održana je poslije podne. U 15 sa-ti izložen je Presv. Sakramenat na klanjanje, a uskoro potom začula se pjesma prvih hodočasnika, koja je bivala sve glasnija, približavajući se Katedrali.

Najbrojnija je bila skupina iz Blata - gotovo 400 duša. Sve skupine koje su autobusima stigle iz svih otočkih župa uzornim su redom prilazile Katedrali i zastojali kraj slavoluka gdje su im predstavnici korčulanske župske zajednice zače-ljeli dobrodošlicu. S pjesmom ulaze u katedralu u kojoj ih pozdravljaju okupljeni vjernici, a sva-koj skupini opat drži kratki nagovor pa zatim s-va-ka skupina zauzima odredjeni prostor u crkvi. Kad su svi okupljeni, a crkva je ispunjena do po-sljednjeg mjesta korčulanska djeca i mladi poz-dravljaju s recitacijama. Svećenstvo uvodi u s-večanom ophodu u Katedralu hvarskog biskupa Mons. Celestina Bezzaminovića. Zbor pjeva "Evo veliki svećenik! Sljedi pozdrav mladih, pozdrav opata i Mons Anta Dračevca u ime bolesnog biskupa dubro-vačkog. Dotle su mlade Dominikanke u pobožnoj la-dji izvodile Recital "Pet mudrih djevoja" kojeg je priredila s. Anđelika Prizmić. Pontifikalnu koncelebraciju pjesmom uzveličava katedralni z-bor, a Biskup je održao prigodnu homiliju (poseb-no donosimo). Osobito je bio doživljen trenutak

kad su okupljene stotine glasno obnavljale usklikе vjernosti Kristu u obnovi krsnog zavjeta. U molitvi vjernih gdje je svaka župa iznijela svoju prošnju Gospodinu iznesene su potrebe i problemi svijeta.

Prinos darova pojedinih župa odvijao se u dugom ophodu. Uz svijeće svaka je zajednica donijela i svoj osobiti dar: kruh, vino, ulje, srebrni pacifikal, kalež, ampulice, stolu, albu i dr. Pričesnika je bilo mnogo. Svećenici su obilazili crkву pričesćujući sve one koji su upravo time posvjedočili svoj hodočasnički dolazak na ovo zajedničko slavlje.

počinje:

Već mnogo prije vremena najavljenog za početak procesije trg pred katedralom bio je ispunjen svijetom. Imā mnogo stranaca, ali pridolaze i domaći, oni koji su već jutros bili na Misi a sada žele uzveličati procesiju. Pomalo, prema programu nakon završetka Mise pojedine župe u redu napuštaju crkву i sakupljaju se u za njih brojevima označenim ulicama, odakle će se priključiti procesiji. Bratimlju korčul, bratovština dolaze iz svojih dvorana s "velim veskom" i ulaze u katedralu. Oko 18,30 kreće procesija. Na trgu s obiju strana gusti špalir ljudi. Pojedine župe prodvode barjacima, bratovštinama i prvopričesnicima kreću uz pjesmu u svečani ophod Krista Euharistijskog... Svi prvopričesnici imaju male zastavice s euharistijskim simbolima i s njima pjevajući mšu. Zastavice su u najvećem dijelu rad dječjih ruku. Najbrojnija je skupina iz Blata - djevojke obučene u simboličnu odjeću starokršćanskih djevoja, bijele s modrim, zelenim, ljubičastim, nose simbole Euharistije, Krista, Bogorodice. Sestre Kćeri Milosrđa tu su utkale dušu i srce.

Sestre Dominikanke iz Korčule također su u simboličnoj grupi bijelih djevoja prikazale čistoću,

jednostavnost i ljepotu euharistijskog štovanja.

Pred nebnicom s Presvetim našim su prvopričesnici posipali cvijeće, a zbor pjevao euharistijske pjesme. Uz Biskupa bilo je 20. svećenika. Pro-matrači u tišini, s poštovanjem i divljenjem pratili su ovu doista dojmljivu povorku vjerničkog puka.

Procesija u ovoj posebnoj prigodi obilazi di-o grada izvan zidina. Spušta se niz Punat, kraj pošte (Posa), te na upravo dovršenu prekrasno obnovljenu rivu. Sunce na zapadu obasjava povorku, a rascevali bijeli i crveni oleandri kao da se pridružuju svojom ljepotom slavlju. Prolazeći oko-kolo grada i zatim uz južne zidine procesija se vraća u katedralu: mnoštvo je upravo okružilo grad prstenom vjere i molitve.

Nakon procesije svi su izmolili u katedrali kongresnu posvetu Srcu Isusovu i Marijinu. Blagoslov i pjesma Euharistijskom Kristu, a potom se mnoštvo sliježe na trg: svijeta je toliko da "ni igla ne može pasti na zemlju". Osjeća se radost, ali i umor od vrućine. Pokazalo se ugodno iznenadjenje: 40-tak Korčulanke s punim tacama sendviča i kolača nudi ovaj mali znak gostoljublja. Također i čašu soka. To, doslovno "brdo" poslastica spremile su i darovale stotinjak gradskih domaćica kao svoj doprinos zajedništvu...

Izmjenjuju se prvi dojmovi, oduševljeni komentari, susreću se znanci. Biskup i svećenici su među narodom. A već je sumrak pa oni iz daleka uz pjesmu kreću prema autobusima...

Pjesma i nadalje odzvanja, domahuju jedni drugima, pozdravljaju:

Z b o g o m . . . ! - H v a l a . . . !

KORČULA

moje lipo rodno misto

(u slobodnih verzih složena)

Lipo moje rodno misto:
Na vrhu ti kampanel viri,
Po sridi si kanala viš Polica
Di ti puše majstrat
Da te liti hladi,
A borići ti nisu daleko
Da ti liti hladovinu čine.
Kontrade su ti tiscu
Kojima se šecu starovinski proti,
Kamenari su te opločili,
A škvarani barkane oplovili,
Ribari se na iglice.
A onda se fraja čini na škojiću,
Moreška je tvoja igra slavna:
Srni Moro se je omrčio,
A Bili pobilio.
Bratovštine tvoje starodrevne
Držu nam srce i dušu.
I tako u svoj toj lipoti
Sićam se tebe, moje lipo rodno misto!

Tvoj iz Zagreba

S I D

IZ HOMILIJE

biskupa Bezmali- -novića

Sigurno biste voljeli da vidite u vašoj sredini vašeg biskupa dr Severina Pernek, ali nažalost on je još bolestan i odsutan. Molit ćemo se osobito danas našem Gospodinu za njegovo zdravlje i oporavak. Jednako tako vas pozivam da se molimo i za sv. Oca. Nadamo se da će Providnost dati Crkvi Božjoj tu radost da ga čim prije vidimo na kormilu Crkve u punini.

Ja pak kao vama susjedni biskup toplo i srdačno pozdravljam sve vas. Neka Gospodin pogleda ovaj grad i čitav vaš Otok.

Danas imamo u našoj sredini velikog Gosta. Još bolje: našeg brata i prijatelja Isusa Krista. Zato smo i ovdje da mu iskažemo slavu i čast, poklon i zahvalnost.

Braćo moja! Predstavnici svih korčulanskih župa! Kristova tajna prisutnosti među nama je tajna velika i najveća koju ni najveći umovi kršćanstva nisu je mogli shvatiti. Tajna je to Božarske ljubavi.

Večeras nije mi nakana dokazivati nešto o ovom velikom Sakramentu i Tajni. Naprotiv mi je stalo da sebe i Vas potaknem da se zadubimo u ovo Otačstvo, da se Kristu zahvalimo i predamo u ljubavi. Neka to ujedno znači da i svi mi budemo među sobno zajedno i jedno u Kristu.

Kristov dialog sa Židovima i apostolima kod Kafarnauma zaključio je sv. Petar: "kome ćemo Gos-

EUHARISTIJSKI KONGRES U KORČULI
18 - 21 VI 1981.

podine ići od tebe? Ti inaš riječi vječnoga života!" A na Zadnjoj večeri ova je njegova riječ postala Euharistijska hrana, ljubav i život. Krist je ujedno naredio: "Ovo činite meni na spomen!"

A kada dolazi nedjeljni dan, dan Euharistije, onda se sjetimo da je to Dan Gospodnji i naš Dan. Kršćanin koji nedjeljom zanemaruje sv. misu, koji dugo izostavlja sv. pričest - ne može biti dugo s Bogom, niti Boga nositi u duši i na svom putu života.

Na jednom crkvenim vratima piše: Ovuda se ulazi da se Boga hvali! To nije prazna hvala Bogu nego darivanje potpunog života u svim njegovim dobrim i jednim pojavama. A Gospodin uzvraća blagoslov, utjehu, milost, hrabrost i nagradu. Zato pravi kršćanin iz crkve nosi svojoj obitelji i braći ljudima Krista i njegovu ljubav kako piše na unutarnjoj strani one crkve: Ovuda se izlazi da se ljubi svoga brata bližnjega!

Učitelj na današnji dan postavlja slično pitanje i svima nama: Hoćete li i vi otići od mene? Svojom obnovljenom vjerom i novim zanosom za Kristom Euharistijskim odgovaramo: A kome ćemo Kriste! Ti inaš riječi vječnog života, ti si istinit, ti znaš riječi vječnog života, ti si istinit, ti nam hoćeš i pružaš dobro. Mi ćemo uz tebe biti!

Gospodinu su govorili ona dva učenika na putu u Emaus: "Ostani s nama Gospodine, mrači se; mrak nam pada na dušu, mrak nam pada na oči, mrak nam pada na mladež, mrak nam pada na obitelji! Gospodine, ostani s nama u sv. Hostiji. Mi ti se klanjamo, mi te slavimo, mi te, Kristo, blagoslivljamo!"

Zadubimo se u ovu veliku Tajnu: vjerujemo i klanjamo se ovoj hrani naših duša. Pristupajmo i uzimajmo je. Ojačani moći ćemo svina govoriti o velikim stvarima što ih primamo od Gospodina...

POZDRAV U IMEOCA BISKUPA

Preuzv. Oče Biskupe, presvj. Opate, braćo svećenici, redovnici, redovnice, dragi vjernici našeg otoka Korčule od Lumbarda do Vele Luke.

I sam čast kao predstavnik naše Biskupije pozdraviti Vas prigodom Dekanatskog kongresa u Korčuli.

Nosim Vam pozdrave u ime našeg odsutnog Ordinarija preuzv. Saverina Perneka, iz središta Biskupije, našeg lijepog Dubrovnika, hrvatske Atene, te na svih Vas zazivljem obilje Božjeg blagoslova.

Došli smo da javno izkažemo štovanje i čast Isusu u Presv. EUHARISTIJI, da posvjedočimo svoju živu vjeru u njeovu stvarnu prisutnost pod likom svete Hostije, da Ga molimo neka nas iz bjeline svoje Hostije obaspe svojim milostima potrebnim za dušu i tijelo, da bi se doista u nama ostvarilo geslo Metropolitanskog Kongresa: "DA SVI BUDU JEDNO U KRISTU!"

Ove godine, kada se navršava 100 obljetnica od prvog Euh. Kongresa, održat će se 42. Međunarodni

Euh. Kongres u Lurdu od 16-23. srpnja, kao i naš Metropolitanski kod Makarske od 3-7. rujna o.g. Ovi E.K.u toku jednog stoljeća najbolji su pokazatelji povijesti i života Crkve i uloge Svete Euharistije u kršćanskom životu.

Euharistija je izvor i vrhunac kršć. života: "Ja sam kruh živi koji je s neba sišao" (Iv. 6, 51). Nema kršć. života bez svete Euharistije.

To su dobro znali naši stari, koji su duboko stivali ovo Otajstvo. Poznato nam je kako u župama našeg Otoka žive i danas stoljetne Bratovštine Presv. Sakramenta, kako se posebno slavi tzv. "Nedjelja Sakramenta" jedanput mjesečno. Oni su bili svjesni značenja Isusovih riječi: "Tko blaguje mene on će živjeti radi mene!"

Euharistija predstavlja trijumf duha nad materijom. Glodana kao strogo vjerska tajna i promatrana kao pokretač jednog višeg duhovnog života, ona simbolizira pobjedu večnog sukoba između materije i duha, dobra i zla, svijetla i tame.

Taj simbol duhovne premoći Sv. Euharistije opjevali su mnogo veliki umovi svijeta u svojim pjesmama, te i među njima i sinovi našeg Otoka, kao što je ona poznata pjesma: JEZUSOVO TILO SVETO ZA NAS NA KRIŽ BI PROPETO... MOLIMO TE, O ISUSE, NA PUK OVAJ TI SMILUJ SE ...

Kada Isus pod likom sv. Hostije prošeta ulicama ovog starodrevnog grada molimo Ga da blagoslovi sve stanovnike i vjernike našeg Otoka, sve naše župe od Lumbarda do Vele Luke, da i dalje sačuvamo vjeru svojih pradjedova na ovom dijelu Jadranske obale i da tu vjeru prenesemo i budućim pokoljenjima otoka Korčule.

Neka se sv. Hostija uzdigne večeras nad našom Korčulom i Otokom, neka je naša srca drže u visini, naše molitve obujme poput miomirisnog kâda, naše pjesme neka se pletu oko njezina sjaja, naša koljena neka se ne umore pred Njom klečati, a naši glasovi neka ne prestanu klicati: Svet, svet, svet i presvet Isus u Oltarskom Sakramentu Svetomu!

Mons don Ante Dračevac

GORUĆA SVIJEĆA djevica dominikanki

Ova svijeća, simbol ljubavi i goruće Vjere
dominikanske obitelji cijele,
nek nas svih očari zrakama EUHARISTIJE SVETE.
Daj, o DOBRI, da svi članovi Reda
dožive obnovljeni život:
VJERE, LJUBAVI I DUHOVNE SREĆE !

Prva djevica :

Otajstvo ljubavi, EUHARISTIJSKI BOŽE,
Narko Te danas molimo za sv. Crkvu i njene svećenike.
Oni, namjesnici Tvoji, svagdanu dozivaju
s Neba na Tamlju Tebe,
dok crvena mučenička krv
na bijelom talaru teče...
Ponos je to naš, jer vodi nas
na Tvoje ovozemne pute,
kako bi po patnji, boli i žrtvi
stigli do mira luke.

Druga djevica :

Presveto Trojstvo šro k nama dodje,
u liku EUHARISTIJSKOG BOGA,
daj da zajednica naša ostane uvijek Tvoja.
Nek svjetiljka Vjere trajno nam gori,
da neokaljana bude bjelina haljine naše bijele,

da zanosi naši ne svenu,
da upaljenim svjetiljkama
doživimo jedinstvo vječne sreće.

Treća djevica :

EUHARISTIJSKI BOŽE, spasi generaciju ovu,
koju vihuri današnjih previranja raznose
i u njima ubijaju iskonske ideale;
učini, o Kriste, da se na sigurne staze
moralnih zakona svjesno vrate!-
Svi su oni dobra Tvoja djeca, puna vitalne snage
koju usmjeriti treba. . .

Četvrta djevica :

EUHARISTIJSKI KRISTE, ljubitelju najmladjih,
njeguj dječja srca i njihove duše,
budi im Otac i Majka,
kada ih njihovi najmiliji napuste.
-Blag budi, EUHARISTIJSKI BOŽE,
napuštenim i osamljenim roditeljima
koji se gorkom korom kruha hrane,-
a djeca im se razidjoše na sve meridijane.
-Još Te molimo trpeći KRISTE, da olakšaš muke
tolikim bolesnim i zapuštenim koji pate,
daj im milost, da vrijednost trpljenja shvate.

Peta djevica :

Kriste otajstveno sakriveni!
pod prilikama KRUHA I VINA,
u ozračju današnje naše sreće,
molimo Te za odsutne naše radnike u tudjini
i za one koji silnim morima plove,
da ne zaborave Tebe ni rodne grude svoje!
A Ti, EUHARISTIJSKI BOŽE,
blagohotno ih primi i potakni njihova srca,
šapni im duši,
da ih toplo obiteljsko gnijezdo čeka.

OTVORENO PISMO don frani markiću

Kad sam Vam onomadne u Korčuli zahvalio za trodnevlje koje ste zajedno s don Lukom održali uoči našeg Euharistijskog kongresa, začudjeno ste odgovorili: "Propovijedili? Pa ja sam tako malo govorio. Ako je u rečenom bilo što dobra i vrijedna - to je Gospodinovo djelo!"

U tome i jest stvar: malo ste govorili, mnogo ste rekli. Zapravo - svjedočili ste moleći. Mnogstvo kićenih riječi, zvučnih fraza može trenutno zanimati, zabljesnuti; no taj se bljesak brzo gasi ostavljajući za sobom još veću prazninu. S druge strane iskrena riječ, "tvrd govor" kako veli Sv. Pismo, upali mali žižak, koji uporno ti nje, pomalo se rasplamsava unoseći svijetlo duboko u dušu.

MOLILI ste Vi i don Luka, a mi smo MOLILI S VA MA. Svjedočili ste za Krista iskrenošću i neposrednošću prožetom osobnim doživljajem i to nije ostalo bez odjeka.

Moli ti nije lako. Ne govorim o molitvi riječima, dok misli luta ju, već o MOLITVI u kojoj je prisutan cijeli čovjek; MOLITVI kojom se s Gospodinom razgovara i gdje On govori a ja slušam.

Danas su vjerojatno više no ikada prije Crkvi potrebni ljudi molitve: svećenici, redovnice, vjernici. Jer osobna i zajednička molitva može i čini više u pojedincima u zajednicama, nego što može

učiniti sva mudrost, znanje i vanjski sjaj.

Razmišljali smo moleći s Vama o kruhu i vinu, o dostojanstvu ljudskog rada, o Kristovoj muci i našim slabostima, o osobnim grijesima i Njegovoj ljubavi, o zajedništvu u TIJELU I KRVI KRISTOVOJ.

Jesmo li postali bolji? Ne znam. Ali vjerujem da smo zajedno moleći tokom trodnevlja i Vi i mi, mnogi od nas doživjeli "metanoju" (obraćenje), shvatili vrijednost, ljepotu i plodonosnost molitve; učinili prve korake na tom teškom ali i dragocjenom putu kojim nas Krist uči hoditi u zajednici LJUBAVI i MILOSTI.

Aleluja! Dâ, Aleluja i Hvala !

- Korčulanin -

Donosimo iz "Lanterne" br. 5-6/77

tišina u noći

(Portret Korčule)

Sivi rub svetog Ilije
Tihi cilik svetog Nikole
Stare zidine svetog Petra
Trepet čempresa svetog Antuna

I uvijek trajni kliktaj zvonâ svetog Marka

Daleki greben svetog Ivana
Svijetla titrava Gospa od Karmena
Grobni mir svetoga Luke
Drevna predaja Svih Svetih

I uvijek vječni kliktaj zvonâ Svetog Marka.
Korčula, 19. VI 1977. pk. Dr Miroslav Vaupotić,
sveuč. prof. - književnik

ŽIVIŠ S NAMA

I U NAMA

Kao što se priroda polako budi iz tišine zimskog sna i dugog mirovanja pod bijelim sniježnim pokrivačem, a sunce svojim toplim zrakama postupno najavljuje -bliži se ljeto- tako se i u našem mjestu -u Blatu- postepeno širila vijest: bliži se Euharistijski Kongres.

Gospodin župnik svake nedjelje je upućivao i pozivao vjernike da dostojno časte i proslave Isusa u Presv. Euharistiji. U našoj je vjeronaučnoj dvorani bilo vrlo živo. Djeca su se ozbiljno i radosno pripremala za dan svoje Prve sv. pričesti.

Govorili smo i o Euh. kongresu. Na prijedlog da svi Prvopričesnici sa svojim roditeljima svečano proslave Isusa na Kongresu i tako zasvjedoče i vanjskim načinom svoju vjeru i ljubav prema Isusu, dvoranom zagrmj veseli pljesak uz poklik: b r a v o o l i d e m o na Kongres!

Čim su se djeca razišla kao na 28 zvučnika po svojim domovima i u susjedstvu čulo se: Idemo na Kongres u Korčulu! Tako su djeca svojim oduševljenjem potakla mnoge da im se pridruže. A mnogi drugi koji nisu sudjelovali, vidijevši oduševljenje djece, pri-

26 -
tali su: "A što će to biti u Korčuli?" Tako su i oni ponukani da se bar na tren u mislima suoče s Euharistijskim kongresom odn. s Euh. Kristom.

27 -
Veselo i rado su se djevojke pridružile djeci da u bjelini i sa simbolima u ruci proslave Krista. Dani pripreme bili su vrlo živi i puni iščekivanja. Otac propovjednik, p. Drago iz Korčule, kroz tri dana duhovne obnove još nas je više oduševio za Isusa.

Osvanulo je krasno nedjeljno jutro, 21. lipnja. Vrlo smo svečano proslavili izjutra Euh. Krista preko Prve sv. pričesti. Osjećali smo da je na poseban način Krist među nama. Ni vrućina ni gužva nije ometala dječje raspoloženje te su oduzeli svojim kućama dovikivali: Bit ćemo popodne točni, ne ćemo zakasniti!

U 13,30 s. sakupili su se svi hodočasnici pred dragom nam župnom crkvom u sjajni rasvjetanih Hupa. Nosili smo zastave, a srca su radosno kucala, ponosni, Kriste, što smo Tvoji!

Svrstali smo se u tri autobusa. Bilo nas je različite dobi, ipak se u jednom autobusu provlađivali prvopričesnici s roditeljima i manjom djecom. U drugom djevojke za bjelinu, sa ministrantima, a u trećem pjevači i Božji puk. Časne sestre iz Blata išle su s dva kombija, a njihov podmladak i voditeljice Trećoredice, djece i pjevača vozile se sa svojim grupama u autobusima.

Ozračje koje je vladalo u autobusima bilo je pravo hodočasničko. Od Blata do Korčule molilo se i pjevalo. Iz mladih grla ponosno se orilo "Veselo braćo, kliknimo na radost rođa svog, pjevajmo bijeloj Hostiji u njoj je živi Bog...!" I tako redom, pjesma za pjesmom. Nismo zaboravili ni Mariju. Ona nas je pratila da bi naš susret s Njezinim Sinom bio što iskreniji, istinski i topliji.

Okrijepljeni svježim napitkom i ljubavlju SS. Dominikanke - stigli smo u grad i spremili smo se te obukli bjelinu: prvopričesnici i djevojke. Predvođeni zastavom drage nam zaštitnice sv. Vičence ponosno je župa Blato stupala noseći zapaljenu baklju stoljetne vjere. Iz njihovih srdaca orilo se: "Svijetu samo Kristu je spas!" - Pjevajući tako kroz grad stigli smo na katedralni trg. Crkvinari su nas primili, a potom ulazeći u crkvu Opat ga je svečano pozdravio i priveo pred prijestolje Euh. Krista.

U zajednici sa braćom cijeloga Otoka sudjelovali smo Euharistijskoj gozbi. Stojeći rame uz rame s drugima brisali smo znoj s čela, ali se radovamo što smo u zajednici prinosili svom Isus želje, probleme i potrebe naših župa, patnje i radosti naših srdaca i tako osjetili radost i ljepotu pravog zajedništva.

Kriste, hvala Ti što si iz ruku Oca Biskupa i braće svećenika, tako svečano primio naš dar, pretvorio ga u svoje Tijelo i Krv te došao k nama po sv. Pričesti da nam budeš snaga, da živiš s nama i u nama.

Molitvom i s pjesmom slavili smo Krista dok smo zatim u svečanoj procesiji pratili Ga ulicama grada.

"Ja sam danas sretan, Isuse..." - orilo se posebno iz grla malih prvopričesnika koji su imali razlog biti toga Dana sasna sretni....

Dugo se još pred katedralom na kraju čulo pjevanje mlade blatske generacije koja se tek otvara životu i želi graditi svoju budućnost na Kristu koji donosi čovjeku mladom sreću i radost.

Govorilo se za prve kršćane: Gle, kako se ljube...! Isto se tako moglo reći i za sve nas.

A na kraju nas korčul. zajednica podvorila: još jedan znak pažnje i ljubavi u našem zajedništvu.

U punini smo osjetili vrijednost i one stare izreke: Kako je lijepo i ugodno kad su braća zajedno...!

I pomalo se spuštala večer, a trebalo je krenuti i vratiti se svojim kućama. Ne bijasmo još ni sjeli, a prvopričesnici započeli svojom pjesmom: Do nebesa nek se ori...!

Okupljeni na sredihu autobusa sami su predvodili molitvu i pjesmu i tako sve do Blata. Slično raspoloženje je bilo i po drugim autobusima.

Vratili smo se oduševljeni i hrabreni - ponijeli smo Krista našim kućama, našim obiteljima, našem mjestu, svima. Također smo Ga molili:

Ostani s nama, Gospode... Prodji, Kriste, ulicama našeg Blata, rastjeraj tminu vjerskog nehaja koji se uvlači u domove naše, rasplamti još jače vjeru koja danas gori u srcima našim, jer :

NAŠA BUDUĆNOST S TOBOM SJA -

U TEBI NAŠ JE SPAS. . . . !

s.Katarina

Što korčulani misle o sv.misi? „jedinii izvor življenja“

Dana 7.travnja 1771.u Korčuli.

Odobrenjem Presvj.Gosp.Andrije Contarini kneza ovog Grada bi sazvana izvanredna Skupština brodograditelja i kalafati ovog Brodogradilišta u kući Bratovštine Svih Svetih,njih na broju 55 uključiv osobu Gosp.Julija Vecchi kneževog tajnika pozvan da prisustvuje ovoj izvanrednoj Skupštini. Najprije bi sazvano Presveto Ime Isusovo i Sv.Josipa Zaštitnika,a potom bi pročitana prijedlog i odlučno kako slijedi:

Dana 7.travnja 1771. bi iznesemo,pročitano i prihvaćeno na izvanrednoj Skupštini po protu Andriji Vilović od Banke ovom skupu meštara kako slijedi:

Medju ostalim obavezama preuzetim od ovog Časnog Kaptola po Preč.GG.Kanoncima Dušobrižnicima i Pastirima naših duša još iz vremena njegovog osnutka i dodjele desetine od koje i-

maju svoj dio- nalazi se također obaveza služitii Misu u zoru-kojoj mi siromašni obrtnici, osnaženi ljubavlju naših Predaka,naučni smo prisustvovati prije našeg rada. Ovo nam je gotovo jedini izvor življenja. Na to smo naučni i po dužnosti i po običaju. A nadničari i težači počinju raditi prije zore i svršavaju i za zapada sunca te dok ne zapriječii smrknude noći produženje rada.

Slušanje ove Mise svakog pojedinca oboružava tog dana pouzdanjem da neće pasti u nikakvu nevolju,izvrći se padu,lomu kosti ili ranjavanju-što se inače lako događa pri upotrebi gvozdenog alata. Tako se održavala ova Misa od pamtivjeka i zbog naredbe našeg Prejasnog Principa po Predhodnicima Preč.GG.Kanonika sve do zadnjih dana mjeseca ožujka.

Ovim Podneskom dakle upozorava se ne samo na obavezu ove Mise nego također se traži mogućnost pristupa Crkvi koja se ne otvara prije izlaska sunca a zatvara se o zapadu tako da prije početka rada i na kraju,bude omogućeno izvršiti kršćansku dužnost ili sudjelovati bilo kojoj crkvenoj službi izuzev svetkovine kada imamo mogućnost svakog sata za to,kako to bijaše u našem djetinstvu običaj obavljati.

Sada pak,što i kako je uvedena ova zloporaba i novost koja prouzročuje neugodnost i radja teškom gorčinom,to naša prostodušnost ne shvaća.

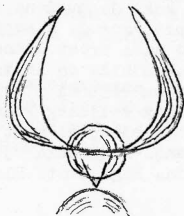
Upozoravamo GG.Kanonike da im tako nije dopušteno raditi k tomu sigurni i uvjereni da će posebna dobrota našeg voljenog Principa znati utješiti siromašno i ojađeno meštore koji kroz praktičnost življenja kršćanske vjere nadaju se postići od Gospodina Boga sveta Blagoslove.

A prinosimo ovu molbu našem pobožnom i blagodarnom Predstavniku uz najponizniju želju da se udostoji na našu utjehu prikazati je pred noge Uzvišenog Prijestolja Prejasnog Principa od kojega, uz goruće želje naše duše, mi siromašni i predani podložnici molimo blagonaklonu Odredbu s obzirom na uvedenu zloporabu glede pitanja koje se odnosi na naše duše i duše naše dječice u daljenih od Crkve i tako od Gospodina Boga. Jer se ona ovako ne spremaju za drugo nego za opako življenje bez dobrote i kršćanske vjere.

Pročitano i istumačeno u hrvatskom jeziku (idioma Illirico) za opće razumjevanje bi predloženo po Protu Vicku Zmajević da uz Odobrenje meštara se ovlašćuje Banke kako da se pobrine o gore izloženom predmetu i predati ga Presvjetloj Vladi sa gornjom nakanom. Sve bi stavljeno na glasanje i za prijedlog bi dano 55 glasova.

Demetrio Dimitri pisar Banke Sv. Josipa-propisao gornje iz knjige Skupština.

(Dobrotom gosp. Ambroza ing Kapora dobiven je foglio volante iz obiteljskog arhiva. Zbirke Kapor, Korčula-da možemo objelodaniti)

LITURGIJSKA KRONIKA

Tradicionalizam ove sredine teško se pomiče ili mijenja bilo što. Kako se ono kaže: Bolje da selo propadne negoli običaji! Takovom puninom tradicije odzvanjali su ovi Dani i ove godine. Gotovo nema straha da će se ikada izmijeniti bilo kada. U raznim oblicima i pak smo svi tomu prisutni, svi se interesiramo, svakom na različite načine sudjeluje. To je korčulanska tradicija!

Uvodne propovijedi držali su naši domaći svećenici. Pristupao je osrednji broj vjernika. A preko 40satnog Klanjanja došao nam je don Luka Depolo i na svoj način nas je oduševljavao za Muku, za Euharistiju.

Svi dani Vele sedmice protekli su nam u najboljem redu. Na Velu srijedu opat je govorio o Muci uz niz projekcija. Veli četvrtak smo uvečer slavili na naš izvanredni način intimnog jedinstva svih nas s Kristom. Sasveta-ni kao i uvijek činili su bijeli vijenac sja-ja i topline ukolo Trpeze Gospodnje.

Dakako, svi smo mi najviše očekivali duhov-

no zadovoljstvo u svečanosti Velikog petka.

Već smo imali i poveći broj stranih turista. Sve je bilo uvečer spremno i masa svijeta je ispunila crkvu, pijacu i dvorane Bratovština. Ali je kiša sipila . . .

Odustali smo od procesije. Svećenici su po Rimskom obredu zaključili večernje Bogoslužje, nakon Klanjanja križu i Pričesti, polažući Euharistiju u "Božji grob".

Bilo je nezadovoljstva što se obred nije zaključio dozivom bratima iz dvorana i pjevanjem Responzorija: "Kad bi pokopan Gospodin..."

A tako će biti ubilježeno za slične situacije. A prema običaju, iznijeli smo "veli vosak" na Uskrsnoj procesiji. Bila je zaista veličanstvena s najvećim moguće brojem sudionika. Grad seorio refrenom uskrsne pjesme: "Uskrsnut je naš Spasitelj - Bog i Čovik-Otkupitelj!"

Kroz Uskrsne dane slavili smo i Sv. Marka Ev. našeg Zaštitnika. Proslavili smo uobičajenim načinom. Na večernjoj Svečanosti bilo se okupilo razmjerno mnogo vjernika.

A potom se redale svetkovine i blagdani - nedjelja Dobrog Pastira, Ruže sv. Terezije, Spasovo, Duhovi, Gospa od Utjehe, Presv. Trojstvo, sv. Antun te Tijelovo sa Dek. Euh. kongresom.

Slavili smo uobičajenim načinom i Srce Isusovo, Petrovo uz paljenje baldahina, Gospu od Vrnika, Karmelski Bogorodicu, Gospu Čarskog Polja, Sniježnu Gospu, a posebno Veliku Gospu u Sv. Nikole.

Ljetno vrijeme zaista vrvi od čestih svetkova - što se pamti i po zvonjavi sa kampanela. Svetog Marka.

Zamislite: Mrtvo zvono još leži u zvoniku napuknuto, skinuto, nepopravljeno...

EUHARISTIJSKI KONGRES U KORČULI 18 - 21 VI 1981.

29.VIII

Blagdan zaštitnika sv. Todora dočekali smo i proslavili uobičajenom svečanošću. Pjaca pred katedralom okićena je zastavicama i zelenilom, crkva i oltari zasjali su bogatstvom i ljepotom starog srebra, svijećnjaka i antependija.

Na Vigiliju blagdana, poslije svečane Svečeve Večernje, odpjevane tradicionalnim našim napjevima, srebrni kovčeg sa moćima Sveca iznesen je iz niše glavnog oltara i postavljen na štovanje u sredinu crkve. Na blagdan, tokom cijelog jutra redale se sv. mise, a brojni posjetioči: vjernici i turisti zastajali su u molitvi i tihom poštovanju pred Svečevom rukom koja se bljeskala u sjaju stotine zavjetnih svijeća.

Predvečer, prije Zdrave Marije, pred crkvom sv. Petra zapalili smo veliki krijes u čast Mučenika uz mnoštvo djece i znatiželjnika.

Na dan Zaštitnika - 29.VIII - prije pontifikalnog bogoslužja kler i bratimi svečano su uveli u katedralu iz opatskog dvora Dr Stanislava Lenića, ljubljanskog pom. biskupa, a koji je predsjedao Koncelebraciji.

Opat je u pozdravnoj riječi Biskupu, uz dobrodošlicu i zahvalu, što je prihvatio poziv da sudjeluje u proslavi Zaštitnika, iznio i povijesni podatak da je pred 150 godina, upravo jedan ljubljanski biskup (Wolf) sproveo Bulu ukinuća stare Korčulanske biskupije. Ova koincidencija nije umanjila našu radost zbog časti koju je Korčuli ukazao Mons Lenić, niti sveopće slavlje Blagdana.

Biskup Lenić se zahvalio vjernicima i Opatu na pozivu, prijemu i pruženoj prilici da u našoj sredini i s nama proslavi Zaštitnika.

S Biskupom koncelebriralo je 17 svećenika i redovnika s otoka Korčule, Pelješca i gostiju. Homiliju je održao naš don Luka Depolo osvrćući se na nedavno održani Euh. kongres, na kruh i vino kao zajedništvo kršćana kroz Euharistiju, a kojoj je kruna mučeništvo svetih.

Nakon mnogobrojnih pričesti vjernika i svršetka liturgije odvila se svečana procesija sa Svečevim relikvijama ukolo starog dijela grada. Gotovo cijelim putem kuda je procesija prolazila s bratimima s velikom veselom, djecom sa simbolima mučeništva, Biskup sa klerom - bio je gusti špalir Korčulana i turista, a brojni vjernici su pratili časte relikvije s poštovanjem i tišinom.

Doista je i ove godine blagdan voljenog i mogućeg Zaštitnika sv. Todora proslavljen dostojanstveno i sudjelovanjem vjernog puka, kako je u Korčuli uobičajeno oduvijek.

PISALI SU...

p. ante gabrić:

"... Evo baš stiže Božićni broj "Lanterne". Krašno! Misli, srce... opet su u Korčuli! Zabolila me medjutim jedna stvar. Vijesti preminulih: "Sproveden na građanski način". S križem na čelu i grudima udjismo u ovaj život, građanski život- a evo kod smrti tog se križa ili boji- mo ili stidimo? Ali Suca Vječnoga svi ćemo bez razlike kod sv. Luke dočekati..."

Kako bih se rado i češće i opširnije javlja- o, no ni uz najbolju volju se ne stiže na sve. Župa ogromna: 10 novih sela, udaljenosti velike, pa satove i satove valja pješšćiti i blato ga- ziti. A i Anti 66 na ramenu, pa "mašina" koji pu- ta malo škripi!! No hvala dragom Bogu, još se može i s veseljem se može. Uz tolike molitve Vaše i žrtve. Molitve naše drage sestre Jole: u 85oj godini još rečna, dnevno moleći se i žr- tvujući za svog brata Antu...

Pratio sam s radošću i ponosom Vaše prošlo- godišnje Jubileje. Bilo sve na veću slavu Bož- ju i čast roda nam Hrvatskog. Samo da bi mi mo- gli tu čast očuvati kao vjerni sinovi svete Cr- kve, da pokažemo svetim životom da pripadamo i da smo još "Croatia Sacra-Sveta Hrvatska". Oso- bito mi je drago da se sveta vojna protiv beš- timje sve više i više širi. I mi tu imamo poseb- ne Adoracije na tu nakanu.

Iskrene pozdrave i zahvale za pomoć Misijama svim dragim Bratimima i svim vjernicima. Dobroj Vašoj sestri patnici posebno...

prof. L. Babić, Beograd:

"... HRISTOS VASKRSE!

Radujmo se svi, jer "smrću smrt uništi", ispra- zni i razruši grob i onima koji su u grobovima život večni darova. To je Bog samo mogao, Onaj ko- ji je gospodar života i smrti, onaj koji tres- zemlju, koji grob otvori.

Zato Sv. Ap. Pavle i reče: "Ako HRISTOS ne usta- iz mrtvih, uzaludna je vera naša". To je temelj naše vere hrišćanske. Vaskrsenjem je opravdano: mučništvo mučenika, svetiteljstvo svetitelja, is- povedništvo ispovednika, proroštvo proroka- jer su za večnoga Gospoda život dali na zemlji da bi ga osigurali na nebu. Zar ima nešto uzvišenije od sunca od toga?

...

Neka Vaskrsli Gospod umnoži naše vernike, ne- ka cveta i svetli lanterna i šire od našeg nebe- ski plavog Jadrana, neka radošću Istine koji pr- poveda privuče sve u radost Vaskrslog našeg Sp- sitelja jer je to radost Vaskrsenja, radost tra- jan, radost kojom se jedino istinski može ugleda- ti pravi život. To je radost isceljenja duše i tela, to je radost ekumenska. Zato veselo pevaj- mo: Radujmo se Uskrsu, oprostimo jedni drugima i zagrlimo se zagrljenjem Hristovim. -A onima koji nas ne podnose neka Bog oprost i jer je i sam re- kao: Oprost i im Bože jer ne znaju što čine! Tako se ljubav Božja ponaša uvek. Dali smo sposobni za takvu ljubav? Molimo se da tako bude jer je Sin Božiji razapet za sve nas...

- 40 -
d.mikez.pitomača:

"Puno, puno sve vas pozdravljam u Isusu. Hvala vam u Ime Isusovo što ste mislili na mene i što možemo ostati uvijek blizu. Znam da imate puno posla, kako bi o Svečanostima svi doživjeli puno radosti i milosti. To je najvažnije. A i nije nam svejedno ako nisu svi radosni kao i mi. Svi smo jedno i svi mladice na Kristovom Srcu. Molit ću Isusa za snagu vjere da Ga svima donesete.

Tih dana Kongresa u duhu bit ćemo više zajedno i uz Isusa, pa vam se pridružujem i s vama sve milosti dijelim želeći vam svima imati Isusa.

naš student

" I ovoga puta me lanterna duhovno ispunja i potiče na razmišljanje. Uvijek me vrati u Korčulu, stopi me s njenim problemima i probudi u meni skrivenu čežnju da se vratim doma. Ove godine je ta nostalgija mnogo jača nego ranije. Zašto?

Primam lanternu, čitam o onome s čim sam rastao, a ovu godinu Vela setemana će proći, a ja se neću obući u tonigu, nosit torac oko grada i zajedno se s vama radovat Uskrsu. Bit ću na apsolutnoj ekskurziji u Sovjetskom Savezu. Jedan Sasveta-nin manje!

No iako neću biti s vama, u mislima je sam tu. Pričam i pričat ću drugima o Veloj Setemani, o procesjuni Velog petka, o don Ivi, o povijesti, tradicijama i o vjeri u Korčuli. Molit ću se za sve Vas i to će biti moj doprinos Uskrsu mom rodnom gradu...

naši spomenici: KATEDRALNI KALEŽI

Obično najveći dio crkvene srebrnine čine liturgijski predmeti. Tako je i Korčulanska katedrala stoljećima nabavljala ili su joj njezini biskupi i dobročinitelji to darivali. Tu se posebno ističu kaleži.

Najstariji inventar Katedrale iz god. 1541. bilježi 13 kaleža. Od ovih sačuvano je samo 3 gotička. Inventar god. 1639. navodi 9 kaleža, a tomu slično i kasniji inventari.

Tokom vremena mnogo je toga propalo, zamjenjeno za novo liturgijsko sudje. Nešto su pobrali i ratovi. Spomenimo tako gotički kalež XV st. što je predan ratnoj akciji sakupljanja dragocjenog metala god. 1917. kao "staro srebro" pa i danas resi neki Austrijski muzej.

Predpostavljamo da je ono najstarije sudje, osobito kaleži, bilo izrađeno od naših zlatara iz Dalmacije, osobito iz Dubrovnika. Stari naši kaleži ne nose ničiju puncu, žig, a to govori o njihovoj provenijenciji iz naše sredine.

Kaleži su najvažniji i neophodni predmeti obrednog sudja za Euharistijsku žrtvu pa ih inventari uvijek navode na prvom mjestu.

KALEŽ I. kovan je i radjen na proboju u XV st.

Pokazuje izrazite gotičke oznake: šiljasti lukovi, uvijeno uže, kovčage lišće, oštre stepenaste profilacije i gotičke svetačke likove u medaljonima.

Sličnih kaleža ima i drugdje po Dalmaciji te ih pripisujemo donaćin zlatarima.

KALEŽ II. Ovaj je nešto skromniji s gotičkim obilježima na podnožju i jabuci. Na njemu je i nepoznati grb: krugovi i križ.

KALEŽ III. Od pozlaćenog je srebra kao i gornji. Mješavina je gotičko-renesansnih motiva iz poč. XVI st. Na gotičkom podnožju ima šestelatični oblik stope sa međjušiljcima. A svetački medaljoni, držak i jabuka nose renesansne oznake.

KALEŽ PREPOZITA NIKOLE PAUSA. Potječe iz druge pol.XVI st. Kasnija barokna čaška diže se nad renesansnim postoljem u šestelatičnjem obliku. Na svakom listu je lik sveca ili cvijetna palmeta. U jednom je Pausov grb s inicijalima NP: pričija noga povezana s ptličjim krilom. Sve je kovano u dubokom reljefu. Nema autorovog žiga. Jedino gornji barokni dio ima nečitljive žigove.

Ostali stariji kaleži su iz XVII i XVIII st. od kovanog srebra. Neki imaju bakreno podnožje.

Postoje i dva novija dragocjena kaleža:

KALEŽ OPATA TROJANISA iz god.1905. što mu ga darovala Korčula i Blagajna Uz. Vjeresije prigodom Zlatne mise. Unaokolo podnožja su likovi svetača Zaštitnika grada i opatov grb: lav u propinjanju. Djelo je radione Morandotti iz Milana.

KALEŽ DON LUKE DEPOLO-od pozlaćenog srebra sa gemama. Na podnožju su medaljoni Radosne krunicе. Župa mu ga darovala prigodom Mlade mise 1966 godine. Nabavljen je u Rimu.

NEKROLOG

26.III ostavila je ovaj svijet **CVITA BLITVIO** u 72 god. života. Bijaše Isusova uljanice koja je mnogima svjetlila svojom dobrotom i neprekidnom molitvom. Snosila je dugi niz godina svoje slijepilo uzornom strpljivošću i predanom dušom svom Bogu. Mrtvo tijelo prevezeno je i pokopano u Čari, gdje se je Opat od nje oprostio u ime naše zajednice i njezine dobrote.

29.III smireno je umrla **RINKA (LAURA) STECCA** rođ. Ivančević u 83 godini. Udovica našeg kipara pk. Franci. Dok su joj sile dopuštale dnevce je pristupala Misi i Euharistiji.

22.IV preselio se Gospodinu dobri naš starac **ŠPIRO GVOZDENOVIC** u 90 god. življenja. Pad i lom kuka pospješilo je njegovu smrt. Bio je ugledan brodograditelj, sugrađanin i vjernik koji je neizostavno poštovao Nedjelju.

25.V nenadano je preminula u splitskoj bolnici **JAKA MILAT**, u 69 god. života. Živjela je u Blatu-Babini. Oplakivaju je dobra djeca koja su joj mrtvo tijelo dopremili i pokopali u svojoj grobnici u Sv. Luke.

18.VII preminula je u svojem Dubrovniku **MARIJA**

DEPOLO hitro i nenadano. Bila je šogorica našeg pok. don Boža. Mrtvo tijelo je prevezno na našem groblju i tiho pokopano u obitelji. grobnici.

6.VIII preselio se svom Bogu MATE GIUNIO u 92 god. života. Uvijek svjež i zdrav kako i njegove lanterne kojima je dugo služio. Svjetlio nam je dobrotom i svojom vjerom.

30.VIII preminula je u ugljanskoj bolnici DUŠAN-
KA MARINOVIĆ u 54 godini. Tamo je provela mnoge bolne godine. Mrtvo tijelo dopremljeno je k nama i pokopano u groblju sv. Luke.

2.IX Korčulu i okolinu prožela je neopisiva tu-
ga nad iznenadnom i tragičnom smrću našeg cvije-
ta svake vrijednosti i dobrote JOSIPA (BEPICE)
IVANČEVIĆ u 43 god. života. Od mladog brodogradi-
telja, postao viši djak, student, inženjer brodogra-
dnje. Nenadmašivi i nezamjenjivi svirač trublje.
Uzorni, neslomivi, predani kršćanin, Rokovac, zanos-
ni član župske nam zajednice, pjev. zbora. U susre-
tu s Bepicom tužna lica su postajala vedrija, di-
jelio je topli ljudski i prijateljski osmijeh, mu-
čio se sa svojim ocem u brodogr. baraki. Korčulan-
ska najdivnija veduta bijaše vidjeti svake nedje-
lje dotjeranu Bepičinu mladu obitelj od 4 člana
kako idu na Misu... - uz svoju divnu Jasnu i djecu.

Tko će nam ikada više pružiti pogled svog bla-
gog i crnog oka tako iskreno i sveto kako je to
kroz 30 godina pružao naš nezaboravni Bepe?

Pokopali smo u petak, 4. rujna popodne. Dugo je
nebo svojom kišom plakalo. U prekidima padala je
i u vrijeme sprovoda. Bila je čitava Korčula na
nogama. Uz ostale sprovodu je pribivalo i nekoli-
ko svećenika.

Dragom Bepici želimo puni mir i blaženi pokoj!

MOLIMO ZA POKOJ I MIR - IZRAZUJEMO SUČUT NJIHOVIM:

23.X 1980. predan svom Bogu, preminuo je u Pescari
GABRIELE BERNARDI u 86 godini. Bijaše okružen div-
nom pažnjom supruge šjore Zane i 5 kćerka, praćen
dobrotom sestara i rođbinom. - Dugi je niz godina
otkako je ostavio Korčulu, ali je nikada nije zabo-
ravio i za nju čeznuo. Živo nas je pratio preko
lanterne i stalno se žrtvovao za Crkvu.

22.IV 1981. nenadano nas ostavila MOMICA BRKOVIĆ
r. Montina u 75 godini. Umrla je kod svojih u Na-
pulju došavši im u dulji posjet, traživši sebi li-
jeka. Bijaše kršćanka.

29.III preminuo je u Viškovo (Rijeka) JOSIP PAV-
LIN u 73 god. života. Suprug naše Ketii r. Giaschi.
Resile ga vrijednost i pravednost života pa će
ga ne samo njegovi se trajno sjećati nego i dru-
gi koji su ga poznavali i kojima je bio dobar.

12.VI naglo je preminuo u Zagrebu DR MIROSLAV
VANOTIĆ sveuč. prof. književnik. Bilo mu je 56 go-
dina. Redovito dolazeći svojoj kućici osjećao
se našim sugradjaninom. Resilo ga životno silno
poštenje, ljudska profinjenost i nadnarav. Osiro-
mašeni smo gubitkom uglednog književnika i lju-
beznoг prijatelja.

3.VII preselila se svom Isusu DINKA COLENDI r.
Sambraile u New Jersey u 94 god. života. Ostavi-
la je sina Stephanina i obitelj. Bila je vanred-
no pobožna, požrtvovna, prožeta Božjim duhom.

3.VII predala je u Zagrebu svoju dobru dušu MARI-
JA IVANČEVIĆ r. Buntak u 74 godini. Bila je divna
supruga našega šjora Stjepa. Snosila je predano
svoju opaku bolest koja joj je slomila život. Vje-
ra ju je privela Srcu našeg Gospodina.

19.VII predala je svoju napaćenu dušu Gospodinu dobra naša DR LJERKA MONTINA u svojoj 63 godini. Bila je ugledna specialistica za dječje bolesti. No-sila je vanredno srce za svaku ljudsku panju i bol.

1.VIII u Zagrebu je primila nebeski poziv na vje-šnu gozbu RUŽA KAMENAROVIĆ u svojoj 86 godini. Dav-no bijaše vrijeme obitelji boravka u Korčuli. Čuvala ju je u svom srcu čitavog života. Profinjen duh i dobro srce prinosila ga svima nama kao blago svog kršćanskog života.

25.VIII Gospodin je pozvao iz ovog života k sebi vrlor liječnika i čovjeka i kršćanina DR MILANA Prim.GJUKIĆA u 82 godi. življenja. Često je sa svo-jom suprugom Marijom boravio u našoj sredini, u svojoj kući u Strečici. Donosio nam je uvijek s-voju dobru dušu i srce i kao stručnjak i kao čov-jek. A živo nas je pratio kroz Lanternu.

DAROVATELJI

LANTERNI SV.MARKA

IZ SVIJETA :

Maria Curti, Bergamo-Giovanna Bernardi, Enzo Giu-nio, Pescara-Maria Salvatore, Gissi-Steve Fore-tich, Pt.Pleasant-Anna Gage, Bonmirryg-Vittorio i Umberto Komparack-Argentina-Lovranka Silić, Perth-Vicenza Fabris, Italia-Saženko Oreb, Offen-burg, Simenone Portolan, Firenze-Niccolo Portolan, Voghera-Dr Pero Huljić, Frankfurt, -

Sergije Foretić, Dugo Selo, Čanak Mihajlo, Beograd. Katarina Marić, Zemun. IZ JUGOSLAVIJE :

SS.Dominikanka, Vela Luka-Bepica Cvjetković, Mi-la Jelušić, Kruna Marinović, Desa Stanić, ob.Ru-žić-Radovanović, Stijepo kap Marinović, Stjepan prof Sladović, Frano Foretić, Marija Kovačević-iz Splita; ob.Peručić, Potomje, -Iskra Ankulin, Visko Fabris, Ivo Fabris, Vinko Tomović, ob.Noda-ri, Ivan kap Vigna, Zorka Hajdić, -iz Dubrovnika, Fani Dužević, Ljiljana prof Glavina, Ruža Živko-vić, Marina Donadini, Nadbiskup Franjo Mons Kuha-rić, Stjepan Ivančević, Dr Mihovil Pansini, ob.Mi-loš-Lešaja, Svetko prof Tedeschi, Dr Vinko Fore-tić, Marija Ivković, Vesela Božinović, Zvonko Kre-lius, -iz Zagreba; Milka Jakaša, Solin-Mara An-zulović, Kneže- Momicca La Volpicella, Tonka Kur-tin, Marija Modrić, iz Rijeke; -Milenka Verzotti, Franjev.samostan iz Pule; -Marija Protić, iz Bla-ta; -Marija Dobriković iz Okučana; -Antun Jeriče-vić iz Zadra; -Fanička Ljubibratić iz Sarajeva; -Marija Vidović iz Vite; -Tara Šalc iz Žrnova; -

LITURGIJSKI KALENDAR

29.IX MIHOVIL, GABRIEL, RAFAEL, Anđeli.- Svečanost je u crkvi sv.Mihovila ujutro u 7 sati, a uvečer u 17,30sati.

1.X LISTOPADSKE POBOŽNOSTI.- Svake večeri Krunica, Molitve i Misa. Od neminovnih zala svijet može sačuvati ili ublažiti jedino-molitva!

Ovo su dani i spomendana:

1.X SV.TEREZIJA OD MALOG ISUSA -

2.IX SN.ANĐELJA ČUVARA-kod ČČ.SESTARA DOMINIKANKI.

4.IX SV.FRANJO ASIŠKI u crkvi Sv.Mihovila.

18.X MISIJSKA NEDJELJA.- Molimo se za Misijske i skupljajmo darove za Misijske po svijetu.

1.XI NEDJELJA SVIH SVETIH.- Jutarnje sv.Mise u crkvi Sv.Svetih u 7 i 9,30s. a uvečer Euh.svečanost u 17 sati.

Popodne u 15,30 s.na groblju je Večernja mrtvih i Odrješenje.

2.XI MRTVI DAN.- Prva Misa u Veloj crkvi u 6,30s. potom pred sv.Rokom. U Svima Svetima u 7,30s.te u

8,30s. u crkvi sv.Mihovila. Na groblju je u 9s. Uvečer je Pjevana misa u Veloj crkvi u 17 sati.

Uz obične uvjete može se dobiti Potpuno oporoštenje jedanput i to za jednog pokojnika.

Kroz Osminu mrtvih dana zajednički se molimo u Opatskoj crkvi za sve mrtve.

11.XI SV.MARTIN BISKUP.- Slavimo ga osobito u Žrnovu pod čijom zaštitom stoji ovo naše mjesto. Dječica ga i naša mladež slavi koledanjem, i to od Vigilijske. Preporučamo starijima da upute svoje mlade na pravilno pjevanje kolede: mladi ne-uki iskrivljuju njezino pjevanje.

21.XI GOSPA OD ZDRAVLJA.- Jutarnje Mise su u 7 i 9,30 sati. Uvečer glavna Svečanost u 17 s.

Ove ćemo godine o Gospinom danu odložiti kraj njezinog oltara odjevne predmete i pružiti novčani dar za potrebne. Uskoro će se vašoj djeci dati sabirne Karitasove kutije pa ih učite na milosrđe pa će tako uštedjeni novac u kutiji predati o Gospi od Zdravlja.

22.XI NEDJELJA KRISTA KRALJA.- Zaključna liturgijska svečanost crkvene godine. Popodne održimo Uru klanjanja, Posvetu i Misu počam u 16 s.

29.XI PRVA NEDJELJA DOŠA ŠOČA.- Kršćani se ozbiljnošću i pobožnošću pripremaju na dolazak Gospodina i Spasitelja našega Isusa Krista -o Božiću.

Bilo bi potrebno da kao i nekad kršćani se kroz ovo vrijeme bolje približe Božjoj crkvi i u zajednici da prinosimo Gospodinu svoje molitve i žrtve za opće dobro ovog nemirnog čovječanstva, za blagoslov i dobro svih nas.

Naš svit sa Otoka kad hoće ništo posebno istaknut oli konfermat služi se s protivnoj riči: samo se po ačentu zna i razumi što je hoti rit.

Naša Štefa je srila Ivana iz Smokvice koji je na Kongres nosi u darov crikvi damižanu, dakako s dobrin vinom. Pa je Štefu upita: "Pa kako je bilo na Kongresu?" - A ona će mu: "Ja mislin da je bilo odlično!" A on jon odgovara: "Najgorje je to što je vino bilo slabo: od 13 i pol gradacjuni..."

A malo zatim ga je jopet susrila u crkvi sve tega Ivana na Sitnici, pa će mu: "Ivane, danas ti je imendan, dali častiš?" A on će jon: "Doma ne, jerbo znaš da mi je džina ostala u Korčulu..."

A blajski barjak nosi je jedan dobri mlaji čovik. I u crikvi ga je derža duro i visoko da se vidi ko ga nosi i odkuda je. A straga je s tala sestra Andjelika. Njon i sestrama je ovi barjak smota da ne vidu dobro i šesno put oltara pa će Andjelika ovomu čoviku: "Johi moni, Susido! Kalajte malo bandiru jerbo ne vidimo baš ništa!" A on će jon: "A da što ću..."

Ma s. Andjelika malo poslin jopet će: "Ma ni šta per dašeno ne vidimo. Skupite je malo u ružke!" Ovi se čovik okrene prima njon pa reče: "Jan bi ga verga!" - i nastavi ga duro deržat gori visoko, a ti se Andjelika jidi koliko hoćeš...! S. Andjelika se sitila što je to hoti rit pa jon drugo ni ostalo nego se počet smijat...

A jedna nan je grajka rekla kako je ono bilo na Trednevju, kad je dvi ure stala u crikvi i slušala. A oni popi su fermo govorili: "Bilo je fino i lipo. Samo nisan razumila zašto su uvik govorili o kruhu i to danas kada judi u nas noće da jidu niti Gavrilovića..."

R I J E Č V A M A	Str.	2
O.BISKUP NAM SE VRATIO	"	4
OVO JE DAN ŠTO GA UČINI GOSPODIN	"	5
EUHARISTIJSKI KONGRES U KORČULI '81.	"	7
KORČULA- MOJE LIPO RODNO MISTO	"	16
IZ KONGRESNE HOMILIJE BISKUPA BEZMALINOVIĆA		17
POZDRAV KONGRESU MONS.DRAČEVCA	"	20
GORUČA SVIJEĆA DJEVICA-DOMINIKANKI	"	22
OTVORENO PISMO DON FRANI MARKIĆU	"	24
PORTRET KORČULE	"	25
ŽIVIŠ S NAMA I U NAMA	"	26
ŠTO SU NEKADA KORČULANI MISLILI O MISI?	"	30
LITURGIJSKA KRONIKA	"	33
PROŠIAVA SV.TODORA	"	36
PISALI SU NAM	"	38
NAŠI SPOMENICI:KATEDRALNI KALEŽI	"	41
NEKROLOG	"	43
DAROVATELJI	"	47
LITURGIJSKI KALENDAR	"	48
NA TABLUNU	"	50
SADRŽAJ	"	52

naš telefon:(050)-81-049

naš Račun: 31710-621/21-80270-10-80-00337-7

I.K.B.Split- "Sv.Marko Ev."-Korčula

Naslovna strana:

KUPOLA ZVONIKA KATEDRALE, XV st.

Izdavač: Župski Ured, Korčula, ul. Biskupije — Uređuje i odgovara: Ivo Matijaca, korčulanski opat — Uredništvo: Korčula, ul. Biskupije — Tisak na vlastitom ciklostilu — Izlazi povremeno
